

Απόψεις

Καζού Ισιγκούρο: ένας σαμουράι με τσαγιέρα

Του Γιώργου Παπαδημητρίου
georgiosparadi@gmail.com

O γεννημένος στο μαρτυρικό Ναγκασάκι, στις 8 Νοεμβρίου 1954, Καζού Ισιγκούρο μετακόμισε στο Γκύφορπτ της Αγγλίας σε ηλικία έξι ετών, εξαιτίας του γεγονότος ότι ο ωκεανογράφος πατέρας του ζεκίνησε να εργάζεται ως ερευνήτης στην Εθνικό Ωκεανογραφικό Ινστιτούτο του Ηνωμένου Βασιλείου. Η φαμίλια Ισιγκούρο δεν μπορούσε να προβλέψει ότι θα εγκατασταθεί επί μονίμου βάσεως στην Αγγλία, απότελος της κρατήσει αρραγείς δεσμών με τις ιαπωνικές της ρίζες. Ο Καζού Ισιγκούρο φοίτησε σε βρετανικά σχολεία και πανεπιστήμια, διδάχτηκε την αγγλική γλώσσας ως μητρική, αλλά έλαβε ιαπωνική ανατροφή στην οικογενειακή εστία. Το 1989 έμελε να επισκεφτεί για πρώτη φορά τη γενέτερά του, μετά τη φυγή του, το 1960. Ήταν ήδη φτασμένος συγγραφέας, με παγκόσμιας εμβέλειας αναγνωρισμότητα. Είχε ήδη φιλοτεχνήσει αντό το ιδιόρυθμο κράμα βρετανικού φλεγματούς και ιαπωνικής μισταγωγίας. Είχε βρει μια λέση τιμή ανάμεσε σε δύο κοινωνίες εθμοτυπίας και τελετουργίας. Ήταν ήδη ένας μάττελερ με κατάνα, ένας σαμουράι με σερβίτσιο τσαγιού.

Στα πρώτα δύο βιβλία του Ισιγκούρο, η δράση εκτυλίσεται στην Ιαπωνία. Ο ίδιος εξάκολουθεί μέχρι και σήμερα να θεωρεί πως χρεώστηκε να εφένει, παρά να ανακαλέσει, στοιχεία προκειμένου να τοποθετήσει την πλοκή σε ιαπωνικό έδαφος. Το 1989, είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου. Το μυθιστόρημα «Γα απομεινάρια μιας ημέρας» χαρίζει στον Ισιγκούρο όχι μόνο το βραβείο Μπούκερ, αλλά και τη διεθνή καταξίωση. Τέσσερα χρόνια αργότερα, ο Τζέιμς Άιβρι μεταφέρει το μυθιστόρημα του Ισιγκούρο στη μεγάλη οθόνη, με πρωταγωνιστικό διδύμο τους Αντονί Χόλτκινς και Έμμα Τόμσον, με την τανία να είναι προτεινόντων σε 8 οσκαρικές κατηγορίες, αλλά να μένει, τελικά, με ύδεια χέρια. Το «Remains of a Day» είναι μία ιστορία διαδοχής κόσμων. Μία ξιπασμένη αριστοκρατία, με μπόλικους σκελε-

τούς στην ντουλάπα της, αργοπεθαίνει και στη θέση της ξεπροβάλλει μία νέα εποχή, με μπδαμινή φινέτσα και χυδαίο πραγματισμό. Εν μέσῳ αυτής της εναλλαγής, ένας out of fashion υπότιτης του φρέκον και του παπιγιόν, αναμοχλεύει τα απομεινάρια της ζωής του απετρύχη να ζήσει.

Ο Ισιγκούρο έχει υπάρξει κάθε άλλο παρά υπέρ-παραγωγικός ως προς τη συγγραφική του δραστηριότητα. Επτά μυθιστόρηματα σε εύρος 33 ετών (από το 1982 ώς το 2015), πάντοτε καλοδιγισμένα, πάντοτε με μία αισθηση απώλειας και διάψευσης να γιλιοτρίζει τανάγρα των ηρώων του. Το 2005, στο έκτο του μυθιστόρημα με τίτλο «Never Let Me Go», ξεδιλλώνεται μία δυστοπική ερωτική ιστορία επιστημονικής φαντασίας με φόντο την Αγγλία της δεκαετίας του '70. Εξάρτετο εύρημα και ακόμη πιο θαυμαστός ο τρόπος με τον οποίο ο Ισιγκούρο ιστορρρέτε σε ένα τεντωμένο σκονί που ενώνει τα χνάρια που αφίνονται με τον ορίζοντα που απενίσουμε. Εκεί όπου η ανάμνηση χάσκει σαν μελλοντική ονειροπόληση, εκεί που τα όστα έπονται βιώνονται ως θύμησες που συγκινούν.